

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio alensi riitautetulla päätöksellä taloudellista tukea, jota EAKR:sta myönnettiin 1.1.1994–31.12.1999 Rein-Maas alueen tulvien ehkäisemiseksi IC Interreg II/C -yhteisöaloitteen puitteissa Belgian kuningaskunnassa, Saksan liittotasavallassa, Luxemburgin suurherttuakunnassa ja Alankomaiden kuningaskunnassa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että asetuksen (ETY) N:o 4253/88 ⁽¹⁾ 24 artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset taloudellisen korjauksen suorittamiseksi eivät täyty. Kantajan mukaan tällä säännöksellä ei oikeuteta komissiota suorittamaan taloudellista korjausta hallinnollisten virheiden vuoksi tai väitetysti puutteellisten hallinto- ja valvontajärjestelmien johdosta. Kantaja väittää myös, että vaikka asiassa katsottaisiin, että hallinnolliset virheet tai väitetysti puutteelliset hallinto- ja valvontajärjestelmät kuuluvat asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan piiriin, taloudellista korjausta ei silti voitaisi suorittaa. Yhtäältä ”säätöjenvastaisuudet”, joihin komissio viittaa, voivat oikeuttaa taloudellisen korjauksen vain, jos niillä on tai on ollut haitallinen vaikutus unionin talousarvioon. Kantajan mukaan tilanne ei komission moittimien toimenpiteiden osalta ole näin. Toisaalta kantaja väittää, että useissa esille tuoduissa hankkeissa ei itse asiassa ole rikottu yhteisön oikeutta.

Toisessa kanneperusteessa kantaja väittää, että komissiolla ei ole asetuksen N:o 4253/88 nojalla oikeutta suorittaa kiinteämääräisiä tai ekstrapolaroituja taloudellisia korjauksia. Kantaja toteaa tältä osin, että mainitun asetuksen 24 artiklan sanamuoto viittaa selvästi konkreettisiin tilanteisiin ja laskennallisesti määritettäviin määriin.

Kolmannessa kanneperusteessa kantaja väittää, että asiassa on loukattu suhteellisuusperiaatetta ja suoritettu perusteeton jäsenvaltioiden välinen ekstrapolarointi, jonka johdosta yksi jäsenvaltio joutuu vastuuseen muiden jäsenvaltioiden tekemistä virheistä.

(¹) Rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1).

Kanne 8.3.2010 — Saksa v. komissio

(Asia T-116/10)

(2010/C 134/70)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamies: J. Möller, edustaja: Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— komission 23.12.2009 tekemä päätös K(2009) 10675, jolla on vähennetty komission päätöksen K(97) 1120 mukaan Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) Nordrhein-Westfalenin tavoite 2 -ohjelmalle (1997–1999) myönnetyn tuen määrää, on kumottava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on vähentänyt riidanalaisella päätöksellään EAKR:sta Nordrhein-Westfalenin tavoite 2 -ohjelmalle (1997–1999) myönnetyn tuen määrää.

Kantaja esittää kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja vetoaa siihen, että komissio on arvioinut tosiseikkoja virheellisesti. Kantajan mukaan komissio on ottanut virhemäärien laskennassa huomioon virheellisiä määriä.

Toisessa kanneperusteessa väitetään, että asetuksen (ETY) N:o 4253/88 ⁽¹⁾ 24 artiklan 2 kohdassa asetetut rahoitusoiden edellytykset eivät täyty. Kantajan mukaan tämä säännös ei oikeuta komissiota tekemään rahoitusoiden hallinnollisten virheiden vuoksi tai epätarkoituksenmukaisiksi väitettyjen hallinnollisten järjestelmien ja valvontajärjestelmien vuoksi. Lisäksi väitetään, että rahoitusoiden ei tule komission omaksumassa laajuudessa kyseeseen muistakaan syistä. Yhtäältä sellaiset ”säätöjenvastaisuudet”, joita komissio tässä arvostelee, oikeuttavat

rahoitusoikaisun tekemisen vain silloin, kun ne vaikuttavat tai ovat vaikuttaneet negatiivisesti unionin talousarvioon. Tästä ei ole kantajan mukaan kysymys komission arvostelemassa toiminnassa. Toisaalta kantaja väittää, että useissa arvostelluissa hankkeissa ei ole asiasällönkään osalta rikottu unionin oikeutta.

Kolmannessa kanneperusteessa väitetään, että komissiolla ei ole ollut oikeutta tehdä asetuksen N:o 4253/88 nojalla kiinteämääräisiä ja ekstrapoloituja rahoitusoikaisuja. Kantaja katsoo tältä osin, että tämän asetuksen 24 artiklan selvä sanamuoto viittaa konkreettisiin tapauksiin ja rahallisesti mitattavissa oleviin summiin.

Viimeisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että vaikka kiinteämääräiset ja ekstrapoloitiedut rahoitusoikaisut sallittaisiin, ne olisivat käytännössä lainvastaisia. Tähän liittyen kantaja väittää, että komissio ei ole näyttänyt toteen arvostelemansa toiminnan ”järjestelmään kuuluuutta” eivätkä kiinteämääräiset rahoitusoikaisut ole suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

(¹) Rakennerahastojen päämääräistä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1)

Kanne 8.3.2010 — ClientEarth ym. v. komissio

(Asia T-120/10)

(2010/C 134/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: ClientEarth (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta), Transport & Environment (Bryssel, Belgia), European Environmental Bureau (Bryssel, Belgia) ja BirdLife International (Bryssel, Belgia) (edustaja: barrister S. Hockman QC)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— vastaajan on todettava rikkoneen asetusta (EY) N:o 1049/2001 (¹) ja asetusta (EY) N:o 1367/2006 (²)

— on todettava, että syyt, jotka koskevat asiakirjan tutustuttavaksi saamisesta kieltäytymistä asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan perusteella, on esitettävä kirjallisesti kaksivaiheisen hallinnollisen menettelyn säädettyssä määräajassa tai niistä on luovuttava, koska ne ovat poikkeusta koskevia perusteita, ja että muussa tapauksessa ne eivät kuulu tuomioistuinkäsittelyn piiriin

— 9.2.2010 tehty riidanalainen päätös (SG.E3/MM/psi-Ares (2010)70321), jolla komissio ilmoitti aikomuksestaan evätä kantajilta oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka sisälsivät ympäristötietoja, on kumottava

— vastaaja on velvoitettava antamaan viipymättä ja sellaisinaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 10 artiklan mukaisesti tutustumisoikeus kaikkiin pyydettyihin asiakirjoihin, jotka mainittiin sen tutkiessa 15.10.2009 tehtyä hakemusta ja 17.12.2009 tehtyä uudistettua hakemusta sekä kaikkiin näitä tutkittaessa laadittuihin asiakirjoihin, ja

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut mahdollisen väliintulijan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella kantajat vaativat SEUT 263 artiklan mukaisesti komission 9.2.2010 tekemän sellaisen päätöksen kumoamista, jolla tämä ilmoitti aikovansa evätä kantajilta oikeuden tutustua ympäristötietoja, jotka koskivat biopolttoaineiden valmistamisesta aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä, sisältäviin tiettyihin asiakirjoihin, jotka komissio oli laatinut ja/tai joita se käytti direktiivin 2009/28/EY (³) mukaisesti.

Kanteensa tueksi kantajat esittävät seuraavat kanneperusteet:

Ensinnäkin asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan rikkominen, koska asiakirjoihin ei annettu tutustua oikea-aikaisesti tai koska syitä siihen, miksi tutustuminen niihin evättiin, ei kerrottu. Hakemus tehtiin 15.10.2009. Vastaaja hylkäsi hakemuksen osittain, antoi tutustuttavaksi neljä asiakirjaa ja pidätti itsellään noin 200 asiakirjaa. Kantajat riitauttivat tämän hylkäämisen perustan. Komissio kieltäytyi 9.2.2010, jolloin asetuksessa säädetty määräaika päättyi, antamasta tutustuttavaksi jäljellä olevia asiakirjoja tai esittämästä päteviä syitä niiden pidättämiseen.